

dig ihænde? Jeg kunde næsten ønske, at de ikke var det, for jeg skammer mig lidt over dem, og du maa tilgive mig baade deres forvirrede Form (men jeg maatte stjæle mig til at skrive om Natten, naar jeg dødtræt kom hjem fra Selskab eller Teater) og ogsaa Indholdet, der vistnok i altfor høj Grad blev en Jammerklage i Stedet for, hvad det var tænkt at skulle være, en endeløs, usigelig Tak til dig, min inderligt Elskede, for alt, hvad vi har haft tilsammen. Hele mit syv Dages Ophold i Breslau staar nu for mig som en taaget Drøm; jeg maa næsten spørge mig selv, om jeg ogsaa virkelig har været der, og jeg føler en Del Samvittighedsnag overfor min Veninde og hendes Mand, der gjorde alt for at adsprede mig, indbød Fremmede, kørte mig til Koncert, Teater, endog til Beriderforestilling, som jeg afskyer; men min Tanke var bestandig hos dig, jeg færdedes i Dresach, i Ausserhof, — alt har jeg genoplevet og genoplevet paany vaagen og i dejlige Drømme.

»Igaar Aftes kom jeg altsaa hertil og blev straks modtaget med en Nyhed, der har gjort et forstemmende Indtryk paa mig, skønt jeg ikke var uforberedt. Nanny er iforgaars bleven forlovet med Dyhring. Jeg er slet ikke glad for det Parti. Dyhring har altid, baade som Journalist og Menneske, været mig i høj Grad imod, men Nanny synes meget lykkelig. Ogsaa han er vistnok i Øjeblikket saa forelsket, som han over-